

(המשך מעמוד 31)

חקירתם העלתה את אנשי המחלק על עיקבות רשת ההפצה. זאת נוסף על מידע בדבר פעילותם של אנשי עולם תהותן ישראלים בחו"ל הביאו כניראה את החוקרים אל קצה החוט. אלא שנסיון העבר לימד שגם כאשר נתגלו כמות גדולות של סם בידי אנשי שים הידועים כעבריינים לא היו למישט

חשוד שמרדינג ושוטר חומר לדוגמה

רה די ראיות כדי להרשיעם בדיון. השר פט יהושע גרוס שלח את החשודים לתר קופות מעצר שבין שמונה ל-15 יום, את אנשי הבילוש שלח להביא ראיות שיצדיקו את ההאשמה החמורה שתלו בחשודים.

מישפט

טעות בדרך למוסד הסגור

שופט ניהק מישפט השאי,

הוציא צו בלתי-חוקי

וצעיר אושפו בטעות

במוסד לחולי-נפש

עורכי-הדין והשוטרים שנכחו בסוף זה שבע שנים באולמו של שופט השלום התל-אביבי יהושע גרוס, חזרו בתדהמה. השבנו שדברים כאלה מתרחשים רק ברוסיה הקומוניסטית, אמרו אחדים מהם. זהו פשע באמצעות החוק, מילל מתמחה צעיר שנקלע לאולם. אך יותר מכולם נסער עורך-הדין צבי סער, הפרקליט ש הולל את הסערה.

גם השופט גרוס לא יכול להסתיר את סערת-רוחו נוכח המיקרה החמור שבו הכריז והעלה.

מעשה מגונה. בסוף חודש אגוסט האחרון הובא אל בית-מישפט השלום בתל-אביב צעיר בן 17 כחשוד בעשיית מעשה מגונה בילדה בת שלוש. נציג הר מישטרה ביקש משופט המעצרים צריחסי תכלות נגד החשוד. לבית-הולים לחולי-נפש בבתי-המאור שלדבריו, התנתנו של החשוד היא כשל אדם בלתי-שפוי. השופט בעת לבקשת, שלח את החשוד ל-15 ימי הסתכלות רגימה לו. כפי שמת- חייב מחוק הטיפול בחולי-נפש, פרקליט מטעם בית המישפט - עורך-הדין צבי סער.

משתמה תקופת ההסתכלות שבצו הוצר זה הצעיר לבית המישפט עם חוות-דעת פסיכיאטרית הקובלת כי הוא מפגר כשיכר לו המומלץ להעבירו למוסד מתאים לטי פול במספרים. הצעיר הוחזק במרתף המ צערים, בעוד נציג המשטרה עלה עם טופס חוות-הדעת אל שופט המעצרים מנחם בוכוויץ. זה הוציא בו במקום החלטש לאקונית שאותה רשם על גב טופס פקור דת המעצר.

החלטת בלתי-חוקית. מתחת למי- לה "צו" שהודגשה בקו, רשם השופט בכתב-ידו את המיפוש הקצר: "לאשפו את החשוד בבית-ההולים לחולי-נפש". הוא חתם ברישול, וסיים את הפרשה.

על-מנת להגיע להחלטתו זה לא היה השופט בוכוויץ זקוק לסניגוריו של החשוד וכמובן לא לחשוד עצמו. שחרי מת כבר יכול מפגר בשיכלו לחדש לשופט מלומד? (המשך בעמוד 37)

התיאטרון הקאמרי

עומד לפני

הסערה הגדולה

ביותר מאז

העלה על

ביתו את

..מלכת האמבטיה"

בגלל מחזה על

מה יש הח"כית חיותה גורן אינו מוכר כיום לרבים. אפילו ב- כנסת היא אינה ידועה. אבל בעוד כחודי- שיים עומדת חיותה גורן להיות חברת הכנסת המפורסמת ביותר בישראל. היא תתייצב ערב ערב על הבמה ותופיע בפני הציבור. כל הסיכויים הם ששמה יעמוד במרכזה של שערוריה ציבורית חדשה ושהמדינה כולה תעסוק במשחק גיחושים סביב זהותה האמיתית.

כי חיותה גורן היא גיבורת מחזה מקורי חדש. העומד לעלות על קרשי התיאטרון הקאמרי. רק ביום השלישי השבוע החלו החזרות בהקאמרי על מחזהו החדש של יוסף ברייוסף יאשה גורן. החזרות עליהן מנצח הבמאי עודד קוטלר, ימשכו כשישה שבועות לפני שהמחזה יוצג לקהל. אבל סימני הסערה הציבורית העומדת להתחר לל כבר נראים באופק.

בקבוצה המצומצמת של האנשים שהת- וודעו אל תוכן המחזה החדש נמצא משחק הגיחושים בעיצומו ומאחורי הקלעים כבר מתנהל ויכוח סוער בעד ונגד הצגת הר מחזה. הדי חרשת השמועות שהתפתחה סביב המחזה הגיעו עד לבניין הכנסת. לכאורה עוסק מחזהו של ברייוסף בי שלוש דמויות דמיוניות, שאין להן כל אחיזה במציאות: יאשה גורן, חברי-כנסת, כמעט שר, בן 66 והמישה חודשים; אשתו חיותה, עסקנית כבת ארבעים, וידיה הר משפחה, פסח עשת, גם הוא חברי-כנסת כמעט שר, אבל בן 68 ושבעה חודשים.

"אני רוצה

אותך!"

ע לידת המחזה, שהוגדר עליידי מחברו כ"מין קומדיה" מתרחשת בי ליל עצמאות אחד, בביתם של יאשה וחיותה גורן, בשעה שבקירבת מקום מתר כנסת ונדת המינויים של המפלגה כדי לבחור שר נוסף לממשלה. הבחירה צריכה ליפול בין יאשה לבין ידידו, פסח עשת. אבל יאשה הנמצא על סף סיום הר קאריירה הפוליטית שלו, מוותר על המי- נוי, וזקתי להם בפנים הכל, הוא מבשר לאשתו כשהוא חוזר לביתו, "את הכנסת, את הוועדות, את המפלגה, הכל. זה המעשה הפרודוקטיבי ביותר שעשיתי במשך הרבה

אורה ומרדכי נמיר מישחק ניהושים

מלכת הכנסת

ותגיד שאתה לא רוצה עכשיו בכלל... אני לא אחזיק מעמד עם זה. הם עומדים לבחור אותך כמו שאתה רוצה! נכון, קודם הם לא רצו, הם חשבו על פסח, זה עלבון בסבילך. אבל טועים לפעמים..." חיותה מנסה להוביל את בעלה למרכז המפלגה כדי לקבל את המינוי כשר, אלא שהוא צונח בדרך ומאבד את הכרתו. הי רעיה הצעירה מועיקה עורה ראשונה: "אני יודעת שחג וצפוף, אבל תעשו את זה הכי מהר שאפשר! זה יאשה גורן! השר יאשה גורן! שר, שר, חבר בממשלה. אתם לא יודעים מה זה שר?"

אחריכך היא מטלפנת למרכז המפלגה ומבשרת: "כן, יאשה בדרך אליי כט, זה בסדר, הוא מסכים. אל תחכו, תוציאו קומוניקאט, הכל בסדר. חג שמח." ולבעלה היא אומרת: "המפלגה תסלח לי. הייתי מוכרחה לעשות את זה אחרי שאמרת את זה למג'ודוד אדום. זה יצא לי שם. אני לא יודעת איך, אבל זה יצא טוב בסבילך. יטפול בך הרבה יותר טוב עכשיו, כשאתה שר."

האפילוג מתרחש ביום העצמאות כעבור שנה. חיותה היא כבר חברת-כנסת המת- וודה בפני יריד המישפחה. פסח עשת: "מציעים לי לנסוע במשלחת הפולמנטא- רית לאנגליה, אני חושבת שאני אדחה את זה. הבית שלנו בכפר היה מוזנח נורא... היחה רק תמונה אחת, שאבי ציחצח תמיד; בפינה ומסתכלת בתמונה והייתי חושבת לי שמלך זה בוודאי איש בודד ועצוב. הוא נותן פקודות, מחזק מתנות, מחייך לכולם. אבל אין מי שיתן לו פקודות, מי שיתן לו מתנה, מי שיחייך אליו, שום דבר. הייתי בטוחה שזה הסוד שאני גיליתי רי חשבתי לי שכשאגדל אני אחפש ואמצא מלך אחר..."

יאשה גורן, שעל שמו נקרא המחזה, היה המלך הזה.

"אנו חיים במדינה חופשית"

ק טבעי הוא שמחזה שלושת גיי- בוריו הם חברי-כנסת יעורר מיד גל של ניהושים, למי התכוון המחבר כאשר חיבר את המחזה. למרות שיוסף ברי-

שנים, הרבה. מאז שנכנסתי לעסק הזה... אני זקתי להם בפנים את כל המפתחות שלהם... אלה הפנים, עסקנים עלובים, הם בוחרים שר בישראל."

במהלך הערב מצטרף אל בני הזוג גורן גם פנחס עשת ותוך כדי ציפיה להחלטות המפלגה, נחשפת מערכת היחסים האיני- טימית בין הח"כ המודקן לבין אשתו הצעירה מצד אחד, ובינם לבין ידידם המשותף מצד שני.

"אני רוצה אותך! אני רוצה אותך!" זועק מנהיג המפלגה אל אשתו הצעירה, "את תהיי הכסא שלי בממשלה, בכנסת, עכשיו! בלי ועדות מינויים, עכשיו!"

אבל חיותה גורן דוחה אותו: "אני לא עו שתקפוז עלי מאחורנית. אני לא צריכה פנומאנים זקנים בסביל זה, לא בסביל זה! כמה שנים עוד תהיה פנומאן? מה אני אעשה אחריכך? זה הלא ייגמר, לא?!"

כשהיא רואה שבעלה נחוש בהחלטתו לוותר על המינוי, מתגייסת חיותה כדי לסייע לפסח עשת לקבל את השרות בממ- שלה ומטיחה בפני בעלה את האמת שלה: "אני ריחמתי עליך, כי היית אדם, איזה אדם! עשית משהו חזק מלצעוק 'שמוק!', או לפחות לא היית רחוק מהזמן שעשית. התחלת לדדת אבל זה נראה זמני, היה לזה אפילו חן. חשבתי שאני אוכל לעזור לך, יחד איתך. זה יהיה מעניין, זה יהיה נפלא. הייתי כל כך בטוחה שנצליח יחד, אם כל הכישרונות שלך, הייחוד שלך, אתה גם הבטחת לי. ומה יצא מזה? ליצן זקן ונפוח!"

איש בודד ועצוב"

ר המשך הערב המשותף חושפים השלושה את עצמם ומתגלים כקטגורי ניותם, בצורה מנוגדת לחלוטין לתדמית של אנשי ציבור. לקראת סופו של הערב מצליחה חיותה לשכנע את בעלה שיתייצב בפני מרכז המפלגה ויקבל את המינוי לשרות המוצע לו, רק אל תגיד שאתה לא רוצה עכשיו, רק לא זה! תנקוט בי, תשנא אותי, זה יעבור לך, אני בטוחה." היא אומרת לי בעלה, רק אל תשתגע פתאום לגמרי